

Grupp 6

FCI-nummer 51

FCI-standard på engelska publicerad 2000-11-14

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1997-07-17

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

FINSK STÖVARE

(Rasnamn i hemlandet: Suomenajokoira)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för FINSK STÖVARE

Ursprungsland/ hemland	Finland
Användningsområde	Drivande hund, avsedd för jakt på hare och räv.
FCI-klassifikation	Grupp 6, sektion 1. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Förutom finska bondhundar fanns det flera europeiska stövarliknande hundar i Finland i början av 1800-talet. Efter att Finska Kennelklubben bildats 1889 påbörjades utvecklingen av den finska stövaren. Den första rasbeskrivningen fastställdes 1932. Avelsföreningar på olika håll i landet hade mycket stor betydelse för rasens utveckling. Korsningarna, som gjordes i början av 1900-talet, hjälpte också till att skapa den stam, från vilken den nutida finska stövaren härstammar.
Helhetsintryck	Finsk stövare skall vara trefärgad, medelstor och jämnhög. Rasen skall vara tydligt längre i kroppen än den är hög över manken. Den skall vara starkt byggd men inte tung. När hunden står skall markavståndet mellan fram- och bakbenen vara detsamma som kroppslängden eller något längre. Avståndet mellan frambenen skall vara detsamma som bröstets bredd och avståndet mellan bakbenen skall vara minst lika brett som mellan frambenen. Könsprägel skall vara tydligt uttalad.
Viktiga måttförhållanden	Förhållandet kroppslängd/mankhöjd skall vara ca 1,1:1. Förhållandet mankhöjd/bröstkorgens djup skall vara ca 2:1. Förhållandet skallparti/nosparti skall vara ca 1:1. Förhållandet skallens längd/bredd/djup skall vara ca 1:1:1.
Uppförande/karaktär	Finsk stövare skall vara lugn, energisk och vänlig, aldrig aggressiv. Rasen skall vara jaktvillig även under svåra förhållanden. Den arbetar självständigt och spårar och följer vilt med klangfullt skall.
Huvud	
Skallparti	Skallpartiet skall framifrån sett vara jämbrett med välvd hjässa. Pannan skall från sidan sett vara något välvd. Skallens och nospartiets överlinjer skall vara parallella. Pannfåran skall vara knappt synlig mellan ögonen. Ögonbrynsbågarna och nackknölen skall vara tydligt markerade.
Stop	Stopet skall vara svagt men tydligt och accentuerat av ögonbrynsbågarna.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara väl utvecklad och svart. Näsborrharna skall vara stora och rörliga.
Nosparti	Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet, måttligt djupt ochsvagt avsmalnande. Nosryggen skall vara rak. Underlinjen bildas av underkäken och skall vara nästan parallell med nosryggen.
Läppar	Läpparna skall vara väl utvecklade med bra pigment. Överläppen skall vara vackert avrundad. Läpparna och mungiporna skall vara tätt åtliggande.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga. Regelbundet, tätt och komplett saxbett med väl utvecklade tänder.
Kinder	Kinderna skall vara tämligen torra.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, något ovala, mörkbruna och framåtriktade med lugnt uttryck. De får inte vara utstående. Ögonlockskanterna skall vara svarta.
Öron	Öronen skall vara hängande och främre kanten skall ligga intill huvudet. Bakkanten skall vara utåtriktad med öronspetsen nästan framåtriktad. Öronen skall vara flata och utdragna framåt skall de nå framför hälften av nospartiet. De skall vara ansatta på en tänkt linje dragen från nostryffeln till ögonen.
Hals	Halsen skall vara medellång, muskulös, ganska torr med endast svagt välvd överlinje. När hunden står skall nospetsen befinna sig i nivå med rygglinjen eller något högre.
Kropp	
Rygg	Ryggen skall vara medellång, rak och muskulös.
Ländparti	Ländpartiet skall vara ganska kort och kraftigt.
Kors	Korset skall vara väl utvecklat, långt och starkt, svagt sluttande. Från sidan sett är korset en vackert avrundad fortsättning på rygglinjen.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara lång och djup och nå till armbågen. Revbenen skall vara väl välvda. Förbröstatet skall vara tydligt markerat.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara lågt ansatt, svagt böjd och nå till hasleden. Den skall vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen. I vila skall den bäras hängande nära bakpartiet. I rörelse får svansen höjas men inte högre än rygglinjens nivå. Härremmen skall vara likadan som på kroppen.

Extremiteter

Framställ

Helhet	Framstället skall vara välvinklat och frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Över- och underarmen skall vara lika långa. Bröstkorgens djupaste punkt skall vara vid armbågarna.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara tämligen långa, snedställda och kraftfulla samt tätt anlagda mot kroppen men mycket rörliga.
Överarm	Överarmarna skall vara lika långa som skulderbladen, tydligt snedställda och kraftfulla.
Armbåge	Armbågarna skall vara rakt bakåtriktade och väl tillbakalagda samt väl anlagda mot bröstkorgen.
Underarm	Underarmarna skall vara lodräta, kraftfulla och seniga med kraftig, oval benstomme.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara något snedställda.
Framtassar	Framtassarna skall vara något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta och på sidorna täckta med tät päls.

Bakställ

Helhet	Bakbenen skall vara kraftiga och välvinklade samt bakifrån sett raka och parallella.
Lår	Låren skall vara långa och breda med kraftig muskulatur.
Knäled	Knälederna skall vara framåtriktade. Bakbenets framkant skall vara jämnt välvd.
Underben	Underbenet skall vara relativt långt, snedställt och spänstigt.
Has/hasled	Haslederna skall vara kraftiga och tämligen lågt ansatta.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara tämligen korta, kraftfulla och lodräta.
Baktassar	Baktassarna skall vara framåtriktade, något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta och på sidorna täckta med tät päls.

Rörelser

Lätt, effektivt trav med långt steg. Rygglinjen skall bibehållas plan och fast under rörelse. Rörelserna skall vara parallella.

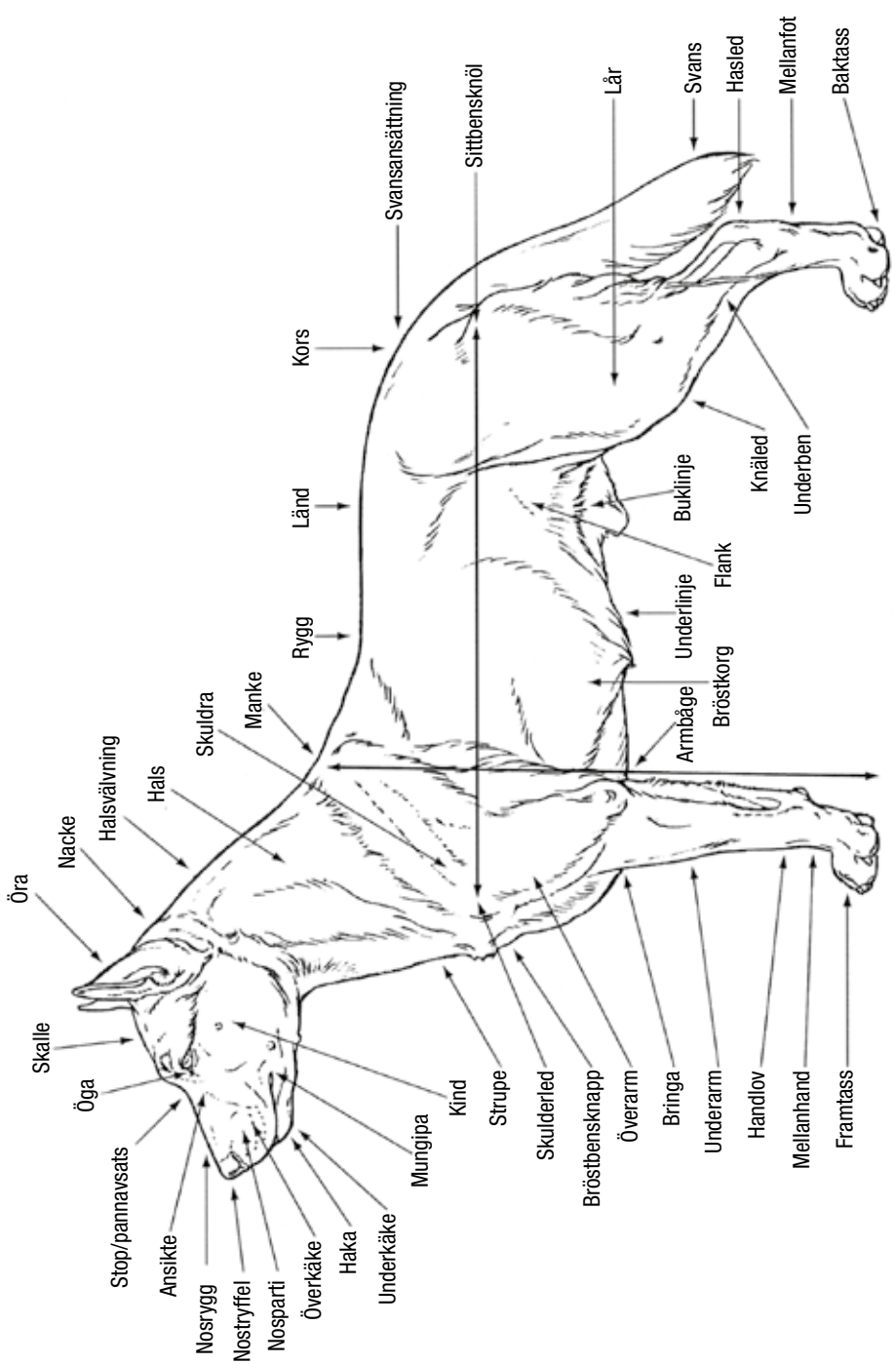
Hud	Huden skall vara tjock, väl åtliggande över hela kroppen och utan rynkor.	
Päls		
Pälsstruktur	Underullen skall vara kort, tät och mjuk. Täckhåret skall vara medellångt, åtliggande, rakt, tätt och relativt hårt.	
Färg	Finsk stövare skall vara trefärgad. Manteln skall vara svart. På huvudet, kroppens undersida, skuldror, lår och även på andra ställen på benen skall färgen vara varmt rödbrun. Vita tecken förekommer vanligtvis på huvudet, halsen, bröstet och på benens nedre del samt på svansspetsen.	
Storlek/vikt	STORLEK/VIKT:	
Mankhöjd	Tillåten variation	Idealhöjd
	Hanhund 55–61 cm	57–59 cm
	Tik 52–58 cm	54–56 cm
Fel	<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Något vek eller uttalat tuff mot andra hundar. • För lätt eller för tung kroppsbyggnad. • Kvadratisk eller alltför lång kropp. • Felaktig könsprägel. • Snipigt eller kort nosparti; tydligt trekantigt huvud; löst skinn på huvudet. • Tångbett eller knappt överbett. • Kort och samtidigt brant kors. • Långa eller platta tassar; spretiga tår. • Kort och tydligt mjuk päls. • Melerad pälsfärg. • Mantel tydligt markerad med uppbrutna färger. • Rikligt med grå hårstrån eller s.k. varghår. • Mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med 1 cm. 	
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Nostryffel som helt saknar pigment. • Underbett eller tydligt överbett. • Kroksvans. • Mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med mer än 1 cm. 	

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964